

Revelation

חזון יוחנן

י"ח ואני הוא החי אשר הייתי מת והנה אני חי לעולם ועד ומפתחות המנות והשאל ביד הימה:
י"ט ואתה כתב את אשר ראית את הדברים אשר לפניך ואת האתיות לאחור:
כ א-ת-סוד שבעת הכוכבים אשר ראית על-ימיני ואת-שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים מלאכי שבע קהלות המה ושבע המנרות אשר ראית שבע קהלות המה:

פרק ב

א אל-מלאך הקהל באפסוס כתב כה אמר האחד שבעה כוכבים בימינו המתהלך בתוך שבע מנרות זהב:
ב ידעתי את-מעשיך את-עמלך ואת-עצור רוחך וכי לא-תוכל שאת אנשי-אנן ותבחן את-האמרים כי שליחים הם ואינם בן כפי-מצאת אתם כוכבים:
ג ואתה בעצור רוחך סבלת הרבה למען שמי ולא עיפה נפשך:
ד אפס דבר לי אליך כי-את-אתה-הבתך הראשנה עזבת:
ה זכר-נא אפוא מאין נפלת שובה אלי ונעשה כמעשיך הראשנים ואם לא תאכה ולא תשוב אבוא אליך והדפתי מנחתך ממזבחה:
ו אכל דבר טוב נמצא בך כי תתעב את-פגעלי הנקלסים אשר גם-אנכי מתעב אתם:
ז מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן לאכל מעץ החיים אשר בגן האלהים:
ח ואל-מלאך הקהל בשמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר-מת וחי:
ט ידעתי את-מעשיך ואת-צרתך ואת-הישך אף כי עשיר אתה ואת-הגדופים מפי האמרים כי יהודים הם ואינם בן כי אם-הם בית-הכנסת לשטן:
י אל-תירא מפני הצרה הבאה עליך הנה השוטן יתן אנשים מכס אל-בית הסהר למען תבחנו ועברה עליכם צרה עשרת ימים היה נאמן עד-המנות ונתתי לך עטרת חיים:
יא מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות המנצח לא יפגע בו המנות השני:
יב ואל-מלאך הקהל בפרגמוס כתב כה אמר ההוא אשר-לו חרב פיפיות חדה:
יג ידעתי את-מעשיך ואת-מקום שבתך מקום כסא השטן ואתה דבקת בשמי ולא שקרת באמונתך

פרק א

א החזון לישוע המשיח אשר נתן-לו האלהים להראות את-עבדיו את אשר-תקרינה אל-נכון בקרב הימים וישלח ביד-מלאכו ויורה לעבדו ליוחנן:
ב הוא אשר הגיד את-דבר האלהים ואת-עדות ישוע המשיח ככל אשר ראה:
ג אשרי הקרא את-דברי הנבואה הזאת ואשרי שמעיה השמרים ככל-הפתוב פה כי קרוב היום:
ד יוחנן אל-שבע הקהילות אשר באסיה חסד לכם ושלום מאתו אשר הוא הנה היה ובא ומאת שבעת הרוחות העמדים לפני כסאו:
ה ומאת ישוע המשיח העד הנאמן הבכור הקם מן-המתים ועליון למלכי-ארץ אשר אהב אתנו ובדמו רחצנו מחטאתינו:
ו ונעש אתנו לממלכת כהנים לאלהים אביו אשר לו התפארת והנצח עד-עולמי עולמים אמן:
ז הנה בא עם-עננים וראתה אתו פל-עין ועיני אשר דקרו אתו וספדו עליו פל-משפחות האדמה אמן אמן:
ח אנכי אלף ותו ראש וסוף נאם-יהוה אלהים אשר הוא הנה היה ובא אלהי צבאות:
ט אני יוחנן אחיכם הלקח חלק בחבלי ישוע המשיח במלכותו ובתוחלתו הייתי באי הנקרא פטמוס על-דבר האלהים ועל-עדות ישוע המשיח:
י ותנח עלי הרוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול בקול שופר לאמר:
יא אני האלף והתו הראשון והאחרון ואת אשר אתה ראה כתב בספר ושלח אל-שבע הקהלות אשר באסיה אל-אפסוס שמירנא פרגמוס תיאטירא סרדיס פילדלפיא ואל-לודיקיא:
יב ונאמן לראות את-הקול המדבר אלי ויהי בהפנתי שכמי וארא שבע מנרות זהב:
יג ובתוך המנרות כמראה בן-אדם עטה מעיל מגיע עד-מרגלתיו ואזור זהב אזור במתניו:
יד ושער ראשו כצמר נקי לבן כשגל ועיניו כלבות אש:
טו ורגליו כעין נחשת קלל צרוף בתוך הכבשן וקולו כקול מים רבים:
טז ולו שבעה כוכבים על-יד ימינו מפיו יצאת חרב פיפיות חדה ופניו ככרק השמש בגברתו:
יז ויהי בראתי אתו ואפל לרגליו פמת וישת את-יד ימינו עלי ויאמר אלי אל-תירא אני ראשון ואני אחרון:

גם-בנימים אשר הומת בכם אנטיפס עד נאמן לי במקום מושב השטן:

י' אפס שמין דבר מצאתי בך כי-נמצאו בך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה לבלק לתת מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות:

טו וכן נמצאו גם-בך אנשים דבקים בתורת הניקולסיים אשר שגאתי:

טז וזכה-נא אפוא ואם לא תשוב אבוא עליך מהרה ונלחמתי-בם בחרב-פי:

יז מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן מן-המן השמור ונתתי לו אבן לבנה ועל-האבן חקוק שם חדש אשר איש לא יקבנו בלתי המקבל:

יח ואל-מלאך הקהל בתיאטירא כתב כה אמר בן-האלהים אשר עיניו כלבות אש ומרגלתיו בעין-נחשת קלל:

יט וידעתי את-מעשיך את-אהבתך את-אמונתך את-עבדתך ואת-עצור רוחך וכי רבו מעשיך האחרונים מן-הראשונים:

כ אפס דבר לי אליך כי הושבת עמך את-איזבל האשה האמרת כי-נביאה היא ללמד את-עבדי ולפתתם לזנות ולאכל מזבחי אלילים:

כא ונאני נתתי לה זמן לשוב והיא לא שבה מתנוותיה:

כב הגה אני מטיל אתה אל-המטה ונאפיה עמה בצרה גדולה אם-לא ישובון ממעשיהם:

כג ואת-בניה אפה בדבר וידעו כל-הקהלות כי אני הוא בחן כליות ולב ולאיש איש מכם פמעלליו אשיב לו:

כד ואתם הנשארם בתיאטירא כל-אשר לא נטו ידם עם-הלמודים ההם ולא ירדו לעמק מחקרי השטן פאשר זה לשונם בפיהם אליכם הנני מדבר כי לא-אשים עליכם על אחר:

כה בלתי כיתשמוון את אשר קבלתם עליכם לשמור עד כי אבוא:

כו המנצח השמר את-מצותי עד-הקץ אתן-לו ממשלה על-הגוים:

כז והוא ירעם בשבט ברזל וככלי יוצר ינפצם פאשר דבר לי אבי גם-אני:

כח ונתתי לו את-כוכב השחר:

כט מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

פרק ג

א ואל-מלאך הקהל בסרדיס כתב כה אמר ההוא אשר-לו שבעה רוחות האלהים ושבעה כוכבים ידעתי את-מעשיך כי-לך שם אשר אתה חי והגד מת:

ב התעורר-נא וחזק את-השארית הנמצאה הקרבה למות כי לא-מצאתי את-מעשיך שלמים לפני אלהי:

ג זכור אפוא מה-למדת ומה שמעפת ושמור כל-אלה ושובה אלי ואם-לא תחוש להתעורר אבוא כגנב ולא תדע באי-זו שעה אני בא עליך:

ד יש-לך שמות מעטים גם-בסרדיס אשר לא טמאו את-בגדיהם הם יתהלכון עמי בבגדים לבנים כי להם זאתה:

ה המנצח הוא ילבש לבנים ולא אמחה את-שמו מספר החיים כי את-שמו אודה לפני אבי ולפני מלאכיו:

ו מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

ז ואל-מלאך הקהל בפילדלפיא כתב כה אמר הקדוש הנאמן אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין סגר והסגר ואין פתח:

ח ידעתי את-מעשיך הגה נתתי לפניך שער פתוח אשר-לא-יוכל איש לסגרו כי יש-לך כח מעט ותשמר את-דברי ולא שקרת בשמי:

ט הנני נתן את-אלה מבית-הכנסת אשר לשטן האמרים כי יהודים הם ואינם פן כי אם-כפזבים הנני נתנם לפניך כי יבאו וישתחוו על-כפות רגליך וידעו כי אני אהבתיך:

י יען שמרת את-דברי בעצור רוח וגם-אני אשמך ביום מסה הבא על-תבל כלה לנסות את-ישבי הארץ:

יא הנני בא מהרה שמור את אשר לך פן-יקח איש ממך את-כתריך:

יב המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי ולא-יעתק עוד ממקומו החוצה וכתבתי עליו את-שם אלהי ואת-שם עיר אלהי הלא היא ירושלים החדשה הירדת מאת אלהי מן-השמים ואת-שמי החדש:

יג מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

יד ואל-מלאך הקהל בלודקיא כתב כה אמר האמן עד האמת והצדק וראשית בריאת האלהים:

טו ידעתי את-מעשיך כי לא קר ולא חם אתה מי-יתן והיית קר או-חם:

טז אף יען כי נטה אתה משניהם לא חם ולא קר אקיא ואתה אמרת הן העשרתי וכביר מצאה ידי ולא אחסר דבר ולא ידעת כי-נדפה ואמלל אתה עני עור וערם:

יז איעצך לקנות מזדי זהב צרוף באש ותעשר ובגדים לבנים אשר תלבש ובשת ערנותך לא תגלה ושמן מרפא למשח עיניך למען תראה:

יח כל-איש אשר אני אהב אוכיחנו ונאיסרנו על-פן התאמץ-נא ושובה אלי:

כ הגה אני עמד לפתח ודפק איש כי ישמע את-קולי ופתח את-הדלת אבא לאכל עמו והוא עמדי:

^א המנצח אתן-לו לשבת עמי על-כסאי כאשר גם-אנכי נצחתי וישבתי עם-אבי על-כסאו:
^ב מי אשר-אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:

פרק ד

^א אחר הדברים האלה ראיתי והנה שער נפתח בשמים והקול הראשון אשר שמעתי כשופר מדבר אלי לאמר עלה הנה והראתיך את אשר תקרינה אחר-כן:
^ב ותנח עלי הרוח כרגע והנה כסא נצב בשמים ואחד ישב על-הכסא:
^ג והישב ההוא כמראה אבן יספה כאבן אדם וקשת סביב לכסא פעין ברקת:
^ד ועשרים וארבעה כסאות עמדים אל-הכסא מסביב ועל-הכסאות ראיתי עשרים וארבעה זקנים יושבים מלפשים בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם:
^ה ומתוך הכסא יצא ברק רעם ורעש ושבעה לפידים בערים לפני הכסא אשר-הם שבעה רוחות האלהים:
^ו ולפני הכסא ים זכוכית פעין הקרח ובתוך הכסא וסביב לו ארבע חיות מלאות עינים מפנים ומאחור:
^ז חמות החיה הראשונה כאריה והחיה השנית כעגל והחיה השלישית פנים לה כפני אדם ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף:
^ח וארבע החיות שש כנפים שש כנפים לאחת והן מלאות עינים מסביב ומלפנים והשקט אין להן יומם לילה כי קראות קדוש קדוש קדוש יהוה אלהי צבאות אשר הוא היה הנה ועתיד לבא:
^ט ולעת החיות נתנוה הוד והדר ושבח לישב על-הכסא אשר-הוא חי עד-עולמי עולמים:

^י בן יפלו העשרים וארבעה הזקנים על-פניהם ומשתחוים לפני הישב על-הכסא אשר הוא חי עד-עולמי עולמים ואת-עטרותיהם גיפו יורידו ארצה לפני הכסא לאמר:
^{יא} לך יהוה אלהינו יאתה לקחת הוד והדר ועז כי אתה בראת כל-אלה וברצונך נהיו ונבראו:

פרק ה

^א וארא והנה בימין הישב על-הכסא ספר כתוב פנים ואחור וחתום בשבעה חתמות:
^ב ומלאך אדיר ראיתי קרא בקול גדול מי ידיו רב-לו לפתח את-הספר ולהתיר את-חתמיו:
^ג ולא-נמצא רב-כח בשמים ובארץ ומתחת לארץ לפתח את-הספר ואף לא-להביט אליו:
^ד ואני בכיתי הרבה בכה כי לא-נמצא רב-כח לפתח את-הספר ולקרא בו או-להבט אליו:

^א ויאמר אלי אחד מן-הזקנים אל-תבכה הנה גבר הארזה משבט יהודה שרש דוד לפתח את-הספר ולהתיר שבעת חתמיו:

^ב וארא והנה בתוך הכסא ארבע החיות ובתוך הזקנים עמד שה כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה עינים אשר שבעה רוחות האלהי המה משטטים בכל-הארץ:

^ג ויבא וישב על-הכסא:
^ד והי בקחתו את-הספר ויפלו על-פניהם ארבע החיות ועשרים וארבעה הזקנים לפני השה וכנור ביד איש איש מהם ומחנות זהב מלאות קטרת אשר תפלות הקדושים הנה:

^ה וישירו שיר חדש לאמר לך נאנה לקחת את-הספר לפתח את-חתמיו כי נשחטת ויבדמך קניית עדתך לאלהים מכל-שבט ולשון ומכל-עם וגוי:

^ו ותעש אתם למלכים ולכהנים לפני אלהינו למלך בארץ:

^ז אז ראיתי ושמעתי קול מלאכים רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים ומספרם רבאות רבבות ואלפי אלפים:

^ח והם ענו בקול כם נאנה לשה הטבוח לקחת עז ועשר וחכמה וגבורה יהוד והדר וברכה:

^ט וכל-יצור אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על-פני הימים וכל אשר בהם שמעתי ענים לאמר אל-הישב על-הכסא ואל-השה הברכה וההוד וההדר והממשלה עד-עולמי עולמים:

^י וארבע החיות ענו אמן ועשרים וארבעה הזקנים נפלו על-פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:

פרק ו

^א אחר-כן ראיתי את-השה פתח אחד מן-שבעה החתמות וקול אחת מן-ארבע החיות בקול רעם שמעתי לאמר בא וראה:

^ב וארא והנה סוס לבן והרכב עליו לו קשת ויעטרו-לו עטרה ויצא כגבור מלחמה אשר יעז בגברתו:

^ג וכאשר פתח את-החומם השני שמעתי את-החיה השנית אמרת בא וראה:

^ד ויצא סוס אחר אדם והרכב עליו כח בידו להעביר את-השלוש מן-הארץ לבעבורו והרגו איש את-רעהו וחרב גדלה נתנה בידו:

^ה וכאשר פתח את-החומם השלישי שמעתי את-קול החיה השלישית לאמר בא וראה ואבט והנה סוס שחר והרכב עליו מאזני משקל בידו:

^ו ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בבקע פסוף ושלישה קבים שערים בבקע פסוף ואת-השמן ואת-הזיין אל-תשחת:

^ז וכאשר פתח את-החומם הרביעי שמעתי קול החיה הרביעית לאמר בא וראה:

ח למטה בני-זבלון נחתמו שנים עשר אלף למטה
 בני-יוסף נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-בנימין
 נחתמו שנים עשר אלף:
 ט אחרי-כן ראיתי והנה המון רב מאד אשר לא-יוכל
 איש לספור מקרב כל-הגוים והמשפחות והעמים
 והלשונות באו ויעמדו לפני הכסף ולפני השָה
 מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם:
 י ויקראו בקול גדול ויאמרו הישועה לאלהינו הישב
 על-הכסף ולשָה:
 יא וכל-המלאכים הנצבים סביב לכסף וסביב לזקנים
 ולארבע החיות נפלו על-פניהם לפני הכסף וישתחוו
 לאלהים:
 יב ויאמרו אמן הברכה והתפארת והבינה והתודה
 והגדלה והגבורה והנצח לאלהינו עד-עולמי עולמים
 אמן:
 יג ויען אחד מן-הזקנים ויאמר אלי מי אלה הם
 המלבשים שמלות לבנות ומאין באו:
 יד ואמר אליו אדני אתה ידעת ויאמר אלי אלה הם
 הבאים מרב צרה אשר כבסו שמלתם בדם השָה עד
 אשר הלבינו:
 טו ועל-פן הם עמדים לפני כסף האלהים ומשרתים
 לפניו בהיכלו יומם ולילה והישב על-הכסף נגן
 עליהם:
 טז לא ירעבו ולא יצמאו עוד ולא-יכנס שָה ושָה:
 יז כי השָה אשר בתוך הכסף הוא ירעה אתם
 ועל-מבועי מים חיים ונהלם ומחה אלהים כל-דמעה
 מעיניהם:

פרק ח

א אחר פתח את-החותרם השביעי ותהי דממה בשמים
 כחצי שָה:
 ב וארא שבָה שופרות נתונים לשבַע המלאכים
 העמדים לפני האלהים:
 ג ויבא מלאך אחר ויעמד אצל המזבח ויבדו מקטרת
 וזהב ויתנו לו עֶתְרַת קטרת להקטיר עם-תפלות
 כל-הקדושים על-מזבח הזהב אשר לפני הכסף:
 ד ויעל עֶתֶר עֶנַן הקטרת עם-תפלות הקדושים מיד
 המלאך לפני האלהים:
 ה ויקח המלאך את-המקטרת וימלאה אש
 מעל-המזבח ויצק עליה-הארץ ויהי קול נרעם וברק
 ורעש:
 ו ושַבַע המלאכים עם-שבַע שופרותיהם עמדו
 נכנים לתקע:
 ז ויתקע המלאך הראשון ויהי-ברד ואש נדם בלולים
 יחדו שטפים ארצה ותשרף שלישיית הארץ ושלישית
 העצים וכל-ירק עשב נשרף:
 ח ויתקע המלאך השני וכמו הר גדול בער באש נפל
 אל-תוף הים ושלישית הים נהפכה לדם:

ח וארא והנה סוס כעין ירקון והרכב עליו מנת שמו
 ושואל יצאת אחריו וכח נתן להם להרג את-רבע
 הארץ בקרב ברעב בדבר ובחית השָה:
 ט וכפתחו את-החותרם החמישי וארא מתחת למזבח
 את-נפשות הנהרגים על-דבר האלהים ועל-אשר
 נתנו את-עדותם:
 י והם צעקים בקול גדול עד-מתי אדני אל קדוש אל
 אמת עד-מתי לא-תבא במשפט ולא-תקם דמנו
 השפוף מישבי הארץ:
 יא וינתן-להם מתלצות לבנות לאמר כי עליהם להוחיל
 עוד מעט עד אשר שלם יהיה מספר חבריהם ואחיהם
 אשר ישפף דמם כמוהם:
 יב וכפתחו את-החותרם הששי וארא והנה ונעה גדלה
 השָה לבָשָה קדרות כאדרת שָה והירח נהפף
 לדם:
 יג וכוכבי השמים נפלו ארצה כתאנה בשלכת פגיה
 מפני רוח סָה:
 יד השמים כספר נגלו והרים ואיי הים נעתקו ממקומם:
 טו ומלכי-ארץ ושרי האלפים עשירי עם וגברי
 כח עבדים וכוני חורים התחבאו במערות כלם ובין
 הסלעים בקורים:
 טז ויאמרו אלה-ההרים ואל-הסלעים נפלו עלינו פסו
 אתנו מפני הישב על-הכסף ומפני חרון אף השָה:
 יז כי יום ועמם הגדול בא ומי יעמד:

פרק ז

א ואחרי-כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים על-ארבע
 כנפות הארץ ותפשים בארבע רוחותיה לבלתי תהי
 רוח נשבת לא בארץ ולא בים ולא בכל-עץ:
 ב וארא מלאך אחר עלה ממזרח-שָה ונשא חותרם
 אל-חי ויקרא בקול גדול אל-ארבעה המלאכים אשר
 הפקדה בידם להשחית את-הארץ ואת-הים:
 ג ויאמר אל-תשחיתו את-הארץ ואת-הים ואת-העצים
 עד כִּי-תחמנו את-עבדי אלהינו על-מצחותיהם:
 ד ואשמע את-מספר הנחתמים מאת אלף וארבעה
 וארבעים אלף אשר נחתמו מקרב כל-בני ישראל
 לשבטיהם:
 ה למטה בני-יהודה נחתמו שנים עשר אלף למטה בני
 ראובן נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-גד נחתמו
 שנים עשר אלף למטה בני-אשר נחתמו שנים עשר
 אלף:
 ו למטה בני-נפתלי נחתמו שנים עשר אלף למטה
 בני-מנשה נחתמו שנים עשר אלף:
 ז למטה בני-שמעון נחתמו שנים עשר אלף למטה
 בני-לוי נחתמו שנים עשר אלף למטה בני-יששכר
 נחתמו שנים עשר אלף:

ט וַיִּגְוַע כָּל־בְּשׂוֹר אֲשֶׁר נִשְׁמַת־רוּחַ חַיִּים בְּאַפּוֹ אֲשֶׁר
 בְּשִׁלְיִשִּׁית הָיָה וְהָאֲנִיּוֹת שְׁלִישִׁית מִהֶן נִהְרָסוּ:
 י וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁלִישִׁי וַיִּפֹּל כּוֹכַב גְּדוֹל כְּלִפְיֵד בַּעַר
 מִן־הַשָּׁמַיִם וַיִּפֹּל עַל־הַשְּׁלִישִׁית מִן־הַנְּהָרוֹת
 וּמִן־מַעֲיָנוֹת הַמַּיִם:
 יא וְהַכּוֹכַב נִקְרָא שְׁמוֹ לַעֲנָה וּשְׁלִישִׁית מִן־הַמַּיִם הָיְתָה
 לְלַעֲנָה וְרַבִּים מִבְּנֵי אָדָם מָתוּ מִן־הַמַּיִם כִּי מָרִים הֵם:
 יב וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַרְבִּיעִי וְהִנֵּה שְׁלִישִׁית מִן־הַשָּׁמַשׁ
 הִפְתָּה וּשְׁלִישִׁית מִן־הַיָּרֵחַ וּשְׁלִישִׁית מִן־הַכּוֹכָבִים עַד
 כִּי־חִשְׁכָה שְׁלִישִׁיתָם וְהַיּוֹם לֹא הִגִּיעָה אוֹרוֹ שְׁלִישִׁיתוֹ
 וְכֵן הָלִילָה:
 יג וְנֹאֲרָ וְאֲשַׁמַּע מֶלֶךְ מַעוּפָף בְּחִצֵּי הַשָּׁמַיִם קָרָא בְּקוֹל
 גְּדוֹל אוֹי אוֹי אוֹי לְיִשְׂרָאֵל הָאֲרֶץ מִפְּנֵי קְלוֹת הַשּׁוֹפָר
 אֲשֶׁר יָתַר שְׁלֹשֶׁת הַמֶּלֶכִּים נִכְנָיִם לְתַקְעַ:

פרק ט

א וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַחֲמִישִׁי וְנֹאֲרָ כּוֹכַב נָפֵל מִן־הַשָּׁמַיִם
 אֲרֻצָּה וַיִּנְתֵּן־לוֹ מִפְּתַח לְבָאֵר הַתְּהוֹם:
 ב וַיִּפְתַּח אֶת־בָּאֵר הַתְּהוֹם וַיַּעַל קִיטֹר מִן־הַבָּאֵר כְּקִיטֹר
 הַכְּבָשִׁין רַב־מְאֹד וַתִּחַשֵּׁף הַשָּׁמַשׁ וּפְנֵי הַשָּׁמַיִם מְקִיטֹר
 הַבָּאֵר:
 ג וּמִתוֹף הַקִּיטֹר יָצָא אַרְבָּה עַל־הָאֲרֶץ וְכַח נִתֵּן לָהֶם
 כְּכַח הַעֲקָרְבִים בְּאֲרֶץ:
 ד וְהֵם צִוּוּ לְבַלְתִּי שַׁחַת אֶת־עֵשֶׂב הָאֲרֶץ וְלֹא אֶת־הַיָּרֵק
 וְלֹא אֶת־עֵץ הַשָּׂדֶה כִּי אִם־אֶת־הָאֲנָשִׁים לְכַדֵּם אֲשֶׁר
 אִין־לָהֶם חוֹתֵם אֱלֹהִים עַל־הַמַּצָּח:
 ה וְלֹא נִתֵּן לָהֶם לְהַמִּיתָם כִּי אִם־רַק לַעֲנֹתָם חַמְשָׁה
 חֲדָשִׁים בְּמַכְאוֹב קָשָׁה כְּמַכְאוֹב אָדָם אֲשֶׁר הַעֲקָרְב
 יָבִינוּ:
 ו בַּיָּמִים הַהֵם יִבְקָשׁוּ בְנֵי־הָאָדָם אֶת־הַמּוֹת וְלֹא
 יִמְצְאוּהוּ וַיִּשְׁאַלוּ אֶת־נִפְשָׁם לְמוֹת וְהַמּוֹת יִבְרַח מֵהֶם:
 ז וּמְרָאָה הָאֲרָבָה כְּמְרָאָה סוּסִים עָרוּכִים לְמִלְחָמָה
 וְעַל־רֹאשֵׁיהֶם כְּעִטְרוֹת זָהָב וְכַפְּנֵי אֲנָשִׁים פְּנִיָּהם:
 ח וְשַׁעַר לָהֶם כְּשַׁעַר נָשִׁים וְשִׁנֵּיהֶם שְׁנֵי אֲרִיּוֹת:
 ט וְעַל־יָהֶם שְׁרִינִים כְּשִׁרְיָנֵי בְּרִזְל וְקוֹל פְּנִיָּהם כְּקוֹל
 מְרַבּוֹת הַמּוֹן סוּסִים אֲשֶׁר יִרְצוּן לְקָרַב:
 י וּזְנוּבוֹת לָהֶם כְּמוֹ עֲקָרְבִים וּזְנוּבוֹתָם דְּרַבְּנוֹת אֲשֶׁר
 אוֹנֵם בָּם לַעֲנוֹת אֶת־בְּנֵי אָדָם חַמְשָׁה חֲדָשִׁים:
 יא וְעַל־יָהֶם מֶלֶךְ הוּא מֶלֶךְ הַתְּהוֹם אֲשֶׁר שְׁמוֹ בְּשִׁפְת
 עֶבֶר אַבְדּוֹן וְהַיְּנָנִים יִקְרָאוּ־לוֹ אַפּוֹלִיּוֹן:
 יב נְהִי אַחַד חֶלֶף הֶלֶף־לוֹ וְנָהִי שְׁנֵי שְׁלִישִׁי הֵנֵם בָּאִים:
 יג וַיִּתְקַע הַמֶּלֶךְ הַשְּׁשִׁי וְאֲשַׁמַּע קוֹל קָרָא מִבֵּין קַרְנוֹת
 מִזְבַּח הַזָּהָב אֲשֶׁר לִפְנֵי אֱלֹהִים:
 יד אֶל־הַמֶּלֶךְ הַשְּׁשִׁי אֲשֶׁר הַשּׁוֹפָר בִּידוֹ לֵאמֹר הַתֵּר
 אֶת־אַרְבַּעַת הַמֶּלֶכִּים הָאֵסוּרִים עַל־הַנְּהָרָה הַגְּדוֹל
 נְהַר־פְּרָת:

טו וְאַרְבַּעַת הַמֶּלֶכִּים הַתְּרוּ אֲשֶׁר עָרוּכִים הָיוּ לְשַׁעַה
 וְלַיּוֹם וְלַחֲדָשׁ וְלַשָּׁנָה לְהַמִּית אֶת־הַשְּׁלִישִׁית מִן־בְּנֵי
 הָאָדָם:
 טז וּמִסְפַּר צְבָאוֹת הַפְּרָשִׁים עָלָה לְשִׁמֵי רַבָּאוֹת רַבְּבוֹת
 כִּי־כֵן שְׁמַעְתִּי מִסְפָּרָם:
 יז וְכֵן רָאִיתִי בְּחִזּוֹן אֶת־הַסּוּסִים וְאֶת־רַכְבֵיהֶם אֲשֶׁר
 שְׁרִינֵיהֶם כְּמְרָאָה אִשׁ תְּכֵלֶת וְגַפְרִית וְרָאִשֵׁי הַסּוּסִים
 כְּרָאִשֵׁי אֲרִיּוֹת וּמִפִּיהֶם עָלְתָה אִשׁ עֲשׂוֹן וְגַפְרִית:
 יח בְּשִׁלַּשׁ מַגְפּוֹת אֱלֹהִים בְּאִשׁ בְּעֲשׂוֹן וּבְגַפְרִית הַעֲלוֹת
 מִפִּיהֶם הָפָה חֶלֶק שְׁלִישִׁי מִן־בְּנֵי הָאָדָם:
 יט כִּי־כַח הַסּוּסִים בְּמוֹ־פִיָּהֶם וּבְזַנְבוֹתָם כִּי זְנוּבוֹתָם
 כַּנְּחָשִׁים הֵם וְרָאִשֵׁים לָהֶם אֲשֶׁר בָּם הֵם מַחְבְּלִים:
 כ וְשִׁאֲרַ בְּנֵי הָאָדָם אֲשֶׁר לֹא מָתוּ בַּמַּגְפּוֹת הָאֵלֶּה
 לֹא־שָׁבוּ מִמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם מִהַשְׁתַּחֲוֹת עוֹד לְשָׂדִים
 וְלַעֲצָבִי זָהָב וְכֶסֶף וּנְחָשֶׁת וְאֲכָן וְעֵץ אֲשֶׁר לֹא־יִרְאוּן
 וְלֹא־יִשְׁמַעוּן וְלֹא יִהְלָכוּן:
 כא וְגַם לֹא־שָׁבוּ מִרְצַח וּמִכְשָׁפִים וּמִזְנוּת וּמִגְּנֻבָה אֲשֶׁר
 בִּידֵיהֶם:

פרק י

א וְנֹאֲרָ מֶלֶךְ אַחַר אַדִּיר יָרַד מִן־הַשָּׁמַיִם עֹטָה עֲנָן
 כְּשִׁלְמָה וְקָשַׁת עַל־רֹאשׁוֹ פָּנָיו כְּעֵין הַשָּׁמַשׁ וְרַגְלָיו
 כְּעַמּוּדֵי אִשׁ:
 ב וּבְיָדוֹ סֶפֶר קִטּוֹן פְּתוּחַ וַיִּצָּג אֶת־רַגְלוֹ הַיְמָנִית עַל־הַיָּם
 וְאֶת־הַשָּׁמַיִת עַל־הָאֲרֶץ:
 ג וְכֹאֲרֵי שֵׂאֵג קָרָא בְּקוֹל גְּדוֹל וּבְקָרָאוֹ הַשָּׁמַיִם שְׁבַעַת
 הָרַעְמִים קוֹל דְּבָרִים:
 ד וְכֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם שְׁבַעַת הָרַעְמִים קוֹל דְּבָרֵיהֶם
 הוֹאֲלָתִי לְכַתֵּב וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר אֵלֵי
 חַתוּם אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם שְׁבַעַת הָרַעְמִים
 וְאֶל־תְּכַתֵּב אֹתָם:
 ה וְהַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר רָאִיתִי עֹמֵד עַל־הַיָּם וְעַל־הָאֲרֶץ הַרִים
 אֶת־יְמִינוֹ אֶל־הַשָּׁמַיִם:
 ו וַיִּשְׁבַּע בְּחֵי הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֵת
 אֲשֶׁר־בָּם וְאֶת־הָאֲרֶץ וּמְלוֹאָהָ וְאֶת־הַיָּם וְאֶת־אֲשֶׁר
 בְּתוֹכָם אִם־תִּמְשָׁךְ עוֹד הָעַת:
 ז רַק בַּיָּמִים הַהֵם אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ הַשְּׁבִיעִי יִתֵּן קוֹלוֹ וַיִּוָּאֵל
 לְתַקְוַע יְתֵם סוּד אֱלֹהִים כְּאֲשֶׁר בָּשָׂר אֶת־עַבְדֵּי
 הַנְּבִיאִים:
 ח וְהַקּוֹל אֲשֶׁר שָׁמַעְתִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבֶּר אֵלַי שְׁנִית לֵאמֹר
 לָךְ קַח אֶת־הַסְּפָר הַפְּתוּחַ מִיַּד־הַמֶּלֶךְ הַעֹמֵד
 עַל־הַיָּם וְעַל־הָאֲרֶץ:
 ט וְאַלְךָ אֶל־הַמֶּלֶךְ וְנֹאמַר אֵלָיו תְּנֶה־לִּי אֶת־הַסְּפָר
 הַקָּטָן וַיֹּאמֶר אֵלַי קַח לָךְ וְנֹאכַל אֹתוֹ וְהוּא יִמַר לְבִטְנְךָ
 וּבְכִפֶּיךָ יִהְיֶה כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק:
 י וְנֹאקַח אֶת־הַסְּפָר הַקָּטָן מִיַּד־הַמֶּלֶךְ וְנֹאכַל אֹתוֹ וַיְהִי
 כְּפִי כְּדָבָשׁ לְמִתּוֹק אֵף הַמֵּר לְבִטְנִי אַחֲרַי אֲכַלִּי אֹתוֹ:

וְהַקְדוּשִׁים וַיִּרְאֵי שְׁמֵךְ הַקְּטָנִים עִם-הַגְּדֹלִים וְלַעֲכוֹר
 אֶת-עֲכָרֵי הָאָרֶץ:
 וְאִז נִפְתַּח הַיְכָל הָאֱלֹהִים בְּשָׁמַיִם וְאָרוֹן בְּרִיתוֹ נִרְאָה
 שָׁם בְּמִקְדָּשׁוֹ וַיִּתְמַלְטוּ בְּרָקִים וְקוֹלֹת רַעְמִים
 וַיִּזְעַקוּ וַיִּבְרָדוּ כְּבָד:

פרק יב

א וְאוֹת גְּדוֹל נִרְאָה אִז בְּשָׁמַיִם אִשָּׁה עֹטָה מַעֲטָה שְׁמֵשׁ
 וְלִבְנָה תַחַת רַגְלֶיהָ וְעַל-רֹאשָׁה יְצִיץ גִּזְרֵי שָׁנַיִם עֹשֵׁר
 כּוֹכָבִים:
 ב וְהִיא הָרָה לָלֵת וַתִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ פִּי נִהְפְּכוּ עָלֶיהָ
 צָרִיהָ:
 ג וַיִּרְא אֹת שְׁנֵי בְּשָׁמַיִם וְהִנֵּה תַנִּין גְּדוֹל כְּמִרְאָה אֵשׁ
 וְלוֹ שְׁבָעָה רְאשִׁים וְעֹשֵׁר קַרְנַיִם וְעַל-רֹאשָׁיו שְׁבַע
 כְּתוֹרוֹת:
 ד וַיִּסְחַב בְּזַנְבוֹ שְׁלִישִׁית מִן-כוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלִיכֵם
 אַרְצָה וַיַּעֲמֵד הַתַּנִּין לִפְנֵי הָאִשָּׁה לַעֲת לְדַתָּה לְבַלְעַ
 אֶת-בְּנֵיהָ בַּהֲנַלְדוֹ:
 ה וְהִיא יָלְדָה אֶת-בְּנֵיהָ בֶן זָכָר אֲשֶׁר עֲתַד לְרַעוֹת
 אֶת-הַגּוֹיִם כָּלָם בְּשִׁבְטֵי בְרָזֵל וַיִּלְקַח בְּנָה אֶל-הָאֱלֹהִים
 אֶל-כַּפְסָאוֹ:
 ו וְהָאִשָּׁה בְּרַחֲמָה לָהּ הַמְדַבְּרָה אֲשֶׁר-שָׁם הוֹכֵן-לָהּ מְקוֹם
 עַל-פִּי הָאֱלֹהִים לְכַלֵּל אֹתָהּ שָׁם יָמִים אָלֶף וּמֵאֵתַיִם
 וְשָׁשִׁים:
 ז וַתְּהִי מִלְחָמָה בְּשָׁמַיִם מִיכָאֵל וַצְּבָאִיו עָרְכוּ קָרָב
 עִם-הַתַּנִּין וְהַתַּנִּין וַצְּבָאִיו נִלְחְמוּ עִמָּם:
 ח וְלֹא יָכְלוּ לָהֶם וּמְקוֹמָם לֹא נִמְצָא עוֹד בְּשָׁמַיִם:
 ט וַיִּשְׁלִיכוּ אֶת-הַתַּנִּין הַגְּדוֹל הוּא הַנִּחַשׁ הַקְּדָמְנִי אֲשֶׁר
 קָרְאוּ לוֹ שׁוּטָן וְשׁוּטָן אֲשֶׁר הָדִיחַ כָּל-יִשְׂרָאֵל תַּבֵּל אֹתוֹ
 וְאֶת-מִלְאָכָיו עִמּוֹ הִשְׁלִיכוּ אַרְצָה:
 י וְאֲשַׁמְעַ קוֹל גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם לֵאמֹר הַיּוֹם בָּאָה יְשׁוּעַת
 אֱלֹהֵינוּ גְבוּרָתוֹ וּמְלִכוּתוֹ וּמִמְשָׁלַת מְשִׁיחוֹ כִּי-הוֹרֵד
 שׁוּטָן אַחִינוּ אֲשֶׁר-עָמַד לְשַׁטֵּנָם לִפְנֵי אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם
 וְלַיְלָה:
 יא וְהֵם גָּבְרוּ עָלָיו בְּדָם הַשָּׂה וּבַעֲדוֹת פִּיָּהֶם וְלֹא-אֶהְבּוּ
 אֶת-נִפְשָׁם עַד-מָוֶת:
 יב עַל-כֵּן נִגְזַר שָׁמַיִם וַצְּהָלוּ אֹתָם הַשְׁכָּנִים שָׁם אוֹי יִשְׂרָאֵל
 הָאָרֶץ וְלִשְׁכְּנֵי הַיָּם כִּי-יִרְדּוּ אֲלֵיכֶם הַשָּׁטָן וַתִּמְתּוּ
 גְּדוֹלָה מִדַּעַתוֹ כִּי תִקְצַר עֵתוֹ:
 יג וְכִרְאוֹת הַתַּנִּין כִּי הוֹרֵד אַרְצָה וַיִּרְדֶּף אַחֲרָי הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר יָלְדָה אֹת בֶּן הַזָּכָר:
 יד וַיִּתְּנוּ לָאִשָּׁה שְׁתֵּי כַּנְפַיִם כַּנְפֵי הַנֶּשֶׁר הַגְּדוֹל וַתִּפֹּץ
 הַמְדַבְּרָה אֶל-הַמְּקוֹם אֲשֶׁר יְכַלְפּוּ אֹתָהּ מוֹעֵד
 מוֹעֲדִים וַחֲצִי מִפְּנֵי הַנִּחַשׁ:
 טו וַיִּקַּא הַנִּחַשׁ נְהַרְמִים מִפִּיו אַחֲרָי הָאִשָּׁה לְשִׁטְפָהּ
 בַּנְּהָר:
 טז וַתַּעֲזֹר הָאָרֶץ לָאִשָּׁה וַתִּפְתַּח הָאָרֶץ אֶת-פִּיהָ וַתַּבְלַע
 אֶת-הַנְּהָר אֲשֶׁר-הִקִּיא הַתַּנִּין מִפִּיו:

א וַיֵּאמְרוּ אֵלַי הֲלֹא תוֹסִיף עוֹד לְהַנְבִּיא עַל-רַבִּים עַמִּים
 וְגוֹיִם וְלִשְׁנוֹת וּמַלְכִים:

פרק יא

א וַיִּנְתְּן-לִי קִנְיָה דוֹמָה לְקִנְיָה הַמְּדָה וַיַּעֲמֵד הַמַּלְאָךְ
 וַיֵּאמֶר קוֹם וּמַד אֶת-הַיְכָל הָאֱלֹהִים וְאֶת-הַמִּזְבֵּחַ
 וְאֶת-מְקוֹם הַמִּשְׁתַּחֲוִיִּים שָׁם:
 ב וַנִּתְשֵׁף אֶת-חֲצֵר הַהֵיכָל הַחִיצוֹן וְלֹא תָמַד אֹתוֹ
 כִּי-נִתְּנָן בְּיַדִּי הַגּוֹיִם וְנִמְסוּ אֶת-עִיר הַקְּדֹשׁ אַרְבָּעִים
 וּשְׁנַיִם חֳדָשׁ:
 ג וַנִּתְחִי לִשְׁנֵי עָדֵי וַנִּבְאֹו יָמִים אָלֶף מֵאֵתַיִם וְשָׁשִׁים
 בְּלִבּוֹשׁ שֵׁק:
 ד אֵלֶּה הֵם שְׁנֵי הַזֵּיתִים וְשְׁתֵּי הַמְּנֵרוֹת הַעֲמֻדִים
 עַל-אֱלֹהֵי הָאָרֶץ:
 ה וְכִי-יִבְקֹשׁ אִישׁ לְנַגֵּעַ בָּם תִּצָּא אֵשׁ מִפִּיהֶם וַתֹּאכַל
 אֶת-אִיְבֵיהֶם מוֹת יָמוֹת כָּל-הַמְּבַקֵּשׁ לְנַגֵּעַ בָּם לְרַעָה:
 ו וְהֵם יִשְׁלְאֵל יָדָם לַעֲצוֹר אֶת-הַשָּׁמַיִם לְבַלְתִּי הָיוֹת
 מִטֵּר כָּל-יָמֵי נְבוֹאָתָם וַיִּשׁ לֵאמֹר לָאֵל יָדָם לְהַפִּיף אֶת-הַמַּיִם
 לְדָם וְלִהְפֹּת אֶת-הָאָרֶץ בְּכָל-מָדָה כְּדֵי חֲפָצָם:
 ז וְכַבְלוֹת עֲדוּתָם תִּלְחֹם-בָּם הַחַיָּה הַעֲלָה מִן-הַתְּהוֹם
 תִּגְבֹּר עֲלֵיהֶם וַתְּהַרְג אֹתָם:
 ח וּפְגַרְיָהֶם יִפְלוּ בְּרַחוֹב הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָאת בְּשֵׁפֶת
 מִשָּׁל סְדוֹם וּמִצְרַיִם אֲשֶׁר שָׁם-נִצְלַב גַּם-אֲדֹנֵיהֶם:
 ט וְרַבִּים מִן-הַעַמִּים וְהַמִּשְׁפָּחוֹת וְהַלְשָׁנוֹת וְהַגּוֹיִם יִרְאוּ
 אֶת-פְּגַרְיָהֶם שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַחֲצִי וְלֹא יִתְּנוּ לְקַבֵּר
 אֶת-הַחֲלָלִים בְּמְקוֹם קָבָר:
 י וַיִּשְׁבִּי הָאָרֶץ יִשִּׁישׁוּ יִגְלוּ עֲלֵיהֶם וַיִּשְׁלַחוּ מְנוֹת אִישׁ
 לְרַעְהוּ אַחֲרָי אֲשֶׁר עָבְרוּ שְׁנֵי הַנְּבִיאִים הָאֵלֶּה
 אֶת-יִשְׂרָאֵל הָאָרֶץ:
 יא וּבְמֵלֶאֱת שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַחֲצִי כָּא בָהֶם רוּחַ חַיִּים מֵאֵת
 הָאֱלֹהִים וַיַּעֲמְדוּ עַל-רַגְלֵיהֶם וַחֲתַת אֱלֹהִים נִפְלָה
 עַל-כָּל-רְאִיָּהֶם:
 יב וַיִּשְׁמְעוּ קוֹל גְּדוֹל קָרָא אֲלֵיהֶם מִן-הַשָּׁמַיִם לֵאמֹר עֲלוּ
 הִנֵּה וַיַּעֲלוּ כַעֲנַן הַשָּׁמַיִם וַעֲנִי אִיְבֵיהֶם רֵאוֹת:
 יג וַיְהִי רַעַשׁ גְּדוֹל בַּעֲת הַהִיא וַתִּפֹּל עֲשִׂירִית הָעִיר
 וַשְׁבַּעַת אֲלָפִים אַנְשִׁים לְמִסְפָּר שְׁמוֹת מֵתוֹ כְּרַעַשׁ
 וְהַנִּשְׁאָרִים רַעְדָה אַחֲזָתָם וַיִּתְּנוּ כְבוֹד לֵאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם:
 יד נְהִי הַשְּׁנֵי חֲלָף הַלָּד-לוֹ וַנְהִי הַשְּׁלִישִׁי עַד-מִהְרָה הִנֵּה
 בָּא:
 טו וַיִּתְקַע הַמַּלְאָךְ הַשְּׁבִיעִי וְקוֹלוֹת גְּדוֹלִים נִשְׁמְעוּ
 בְּשָׁמַיִם לֵאמֹר הִיָּתָה מַמְלַכַת הָאָרֶץ לְאֲדֹנֵינוּ
 וְלִמְשִׁיחוֹ וְהוּא יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:
 טז וַעֲשִׂירִים וַאֲרָבָעָה הַזְּקֵנִים הַיִּשְׁבִּים לִפְנֵי הָאֱלֹהִים
 עַל-כַּסְאוֹתָם נִפְלוּ עַל-פְּנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לֵאלֹהִים:
 יז וַיֵּאמְרוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת הַזֶּה
 וְהָיָה וַיְבוֹא כִּי לְבַשְׁתָּ עוֹ גְּדֻלָּה וַתִּמְלֹךְ:
 יח הַגּוֹיִם נִגְשׁוּ בַחֲרוֹת אָפָם עַד בֹּא חֲרוֹן אַפְּךָ יוֹם
 הַמִּשְׁפָּט לִישְׁנֵי עֶפְרַי וְלַתַּת שֹׁכֵר לְעַבְדֶּיךָ הַנְּבִיאִים

פרק יד

א וְאִשָּׁא עֵינֵי וְהִנְהִי־שָׁה עֹמֵד עַל־הַר צִיּוֹן וְאָצְלוּ מֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלְף נֶפֶשׁ וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים הֵם אֲשֶׁר שָׁמוּ וְשֵׁם אָבִיו כְּתוּבִים עַל־מִצְחָם:

ב וְאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַשָּׁמַיִם פְּקוּל מִים רַבִּים פְּקוּל רַעַם אֲדִיר וְאֶקְשִׁיב קֶשֶׁב וְהִנֵּה הוּא קוֹל מְנַגְנִים הַפְּרֻטִים עַל־פִּי נְבִלֵיהֶם:

ג וַיִּשְׁירוּ שִׁיר חֲדָשׁ לִפְנֵי הַפֶּסֶא וְלִפְנֵי אַרְבַּע הַחַיּוֹת וְהַזְקָנִים מִבְּלִי יִכְלַת אִישׁ לְלַמֵּד אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּלִמְי מֵאָה וְאַרְבָּעִים אֶלְף וְאַרְבַּעַת אֲלָפִים אֵלֶּה אֲשֶׁר נִפְדּוּ מִן־הָאָרֶץ:

ד הֲלֹא הֵם אֲשֶׁר לֹא־נִגְאָלוּ בְנָשִׁים כִּי בְחַמְתָּם הֵם פְּכַתּוּלוֹת וְהַלְכִים אַחֲרֵי הַשָּׁה אֶל־אֲשֶׁר יִלְךְ וּפְדוּיִם הֵם מִקְרָב בְּנֵי הָאָדָם כְּבַכּוּרִים לְאַלֹהִים וְלִשָּׁה:

ה וּמְרָמָה לֹא־נִמְצָאָה בְּפִיהֶם כִּי יִשְׁרִים וְתַמִּימִים הֵם לִפְנֵי כֶּסֶא הָאֱלֹהִים:

ו וְאֵלֶּה מִלְאָךְ אַחֵר מְעוֹפֵף בְּלֵב הַשָּׁמַיִם וּבְשֵׁרֵת עוֹלָם בְּיָדוֹ לְהַגִּיד לְיִשְׁבֵי הָאָרֶץ וּלְכָל־גּוֹי וְשִׁבְט וְלָשׁוֹן וְעַם:

ז וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל יִרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וְהַבּוֹלוּ כְבוֹד כִּי יוֹם הַמִּשְׁפָּט הִנֵּה בָּא הַשְּׁתַחֲוֹי לִפְנֵי אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־מַעֲיָנוֹ מִיָּם:

ח וּמִלְאָךְ אַחֵר קָרָא אַחֲרָיו נִפְלָה נִפְלָה בְּכָל הָעִיר הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר מֵיִן חֲמַת תִּזְנָתָה הַשִּׁקְתָּהּ אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם:

ט וּמִלְאָךְ שְׁלִישִׁי קָרָא אַחֲרֵיהֶם בְּקוֹל גְּדוֹל מִי אֲשֶׁר יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָה וְיִתְנֶה אֶת־הַתּוֹ עַל־מִצְחוֹ אוֹ עַל־יָדוֹ:

י גַּם־הוּא יִשְׁתַּחֲוֶה מֵיִן חֲמַת אֱלֹהִים מִכּוֹס הַתַּרְעֵלָה הַמְּלֵאָה מִזֶּג זַעֲמוֹ וְיִתְגַּלַּל בְּזִלְעָפוֹת אִשׁ וּגְפָרִית לְעֵינָי צָבָא הַקָּדָשׁ וְלְעֵינָי הַשָּׁה:

יא וְעֵשֶׂן כּוֹר עֲנָנִים יַעֲלֶה עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים וּמְנוּחַ לֹא יִמְצָאוּ יוֹמָם וְלַיְלָה הַמִּשְׁתַּחֲוִים אֶל־הַחַיָּה וְאֶל־צִלְמָה וְאֲשֶׁר הַתּוֹ תּוֹ שָׁמָה עַל־בְּשָׂרָם:

יב פֶּה נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ לְקַדְשִׁים פֶּה הַשְּׁמָרִים מִצְוֹת הָאֱלֹהִים וְאֶמּוֹנַת יְשׁוּעָה:

יג וְאֲשַׁמַּע קוֹל קָרָא אֵלַי מִן־הַשָּׁמַיִם כְּתַב אֲשֶׁרֵי הַמַּתִּים אֲשֶׁר מִן־הַיּוֹם וְהִלְאָה יְמוּתוֹ בְּאֲדָנֵי נֶאֱפַף גַּם־הָרוּחַ עָנָה לֵאמֹר שֵׁם יְנוּחוּ יִגְיַעֵי כַח וְהִלְךְ אַחֲרֵיהֶם מַעֲשֵׂה צְדָקָם:

יד וְאִשָּׁא עֵינֵי וְהִנֵּה עֲנָן צַח וְעַל־הָעֲנָן רַכֵּב כְּדָמוֹת בְּנֵי־אָדָם וְנָזַר זָהָב עַל־רֹאשׁוֹ וּבְיָדוֹ מַגָּל מְלֻטָּשׁ:

טו וּמִלְאָךְ אַחֵר יָצָא מִן־הַהֵיכָל וַיִּקְרָא בְּקוֹל גְּדוֹל אֶל־הַרְכָּב עַל־הָעֲנָן שְׁלַח אֶת־הַמַּגָּל וּקְצֹר כִּי בָּא מוֹעֵד לְקַצֵּר אַחֲרֵי אֲשֶׁר בָּשַׁל קִצִּיר הָאָרֶץ:

טז וַיִּשְׁלַח הַרְכָּב עַל־הָעֲנָן אֶת־מַגָּלוֹ עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ וַיִּקְצֹר אֶת־קִצִּיר הָאָרֶץ:

י' וַיִּקְצֹף הַתַּנִּין עַל־הָאִשָּׁה וַיִּלְךְ לְהִלָּחֵם בֵּיתָהּ זֹרְעָה שְׁמָרֵי מִצְוֹת־אֱלֹהִים וְעַדוֹת יְשׁוּעָה הַמְּשִׁיחַ אֹתָם:

פרק יג

א וְאֶעֱמֵד עַל־חוֹל שְׂפַת הַיָּם וְאֵרָא חַיָּה עֹלָה מִן־הַיָּם אֲשֶׁר לָהּ שְׂבָעָה רַאשִׁים וְעֶשְׂרֵי קַרְנִים וְעַל־קַרְנֶיהָ עֶשְׂרֵי עֶטְרוֹת וּשְׁמוֹת גְּדוּפִים עַל־רֹאשֶׁיהָ:

ב וְהַחַיָּה אֲשֶׁר עֵינֵי יָאוּ דְמָתָה לְנֹמֵר וְרַגְלֶיהָ רַגְלֵי דָב וּפִיהָ כִּי אֲרִי וְהַתַּנִּין נָתַן לָהּ אֶת־כַּחוֹ וְאֶת־כֶּסֶאוֹ וּמִמְשַׁל־רַב:

ג וְאֶחָזָה אַחֵר מִרְאשֵׁיהָ כְּמִכָּה מַכַּת מוֹת וּמַכַּת הַמוֹת נִרְפָּאָה וְכָל־הָאָרֶץ הָעֵרִיצוֹ אֶת־הַחַיָּה וַיִּנְהָרוּ אַחֲרֶיהָ:

ד וַיִּשְׁתַּחֲוֶה אֶל־הַתַּנִּין כִּי־נָתַן מִמְשַׁלָּה לַחַיָּה וְלִפְנֵי הַחַיָּה הַשְּׁתַחֲוֹי לֵאמֹר מִי כְמוֹ הַחַיָּה מִי יַעֲזֹ לְהִלָּחֵם בָּהּ:

ה וְלֹה נָתַן פֶּם מִמְלַל רַבְרָבָן וְחַרְפוֹת וְכַח נִתְנָלָה לְעֵשׂוֹת כְּרִצּוֹנָה שְׁנַיִם וְאַרְבָּעִים חֲדָשׁ:

ו וְתַפְתַּח אֶת־פִּיהָ לְחַרְף אֶת־הָאֱלֹהִים וּלְגַהֵף אֶת־שְׁמוֹ וְאֶת־מִשְׁפָּנוֹ וְאֶת־שְׁכֵנֵי הַשָּׁמַיִם:

ז וַיִּנְתֵּן־לָהּ לְעֵשׂוֹת מַלְחָמָה עִם־הַקְּדוּשִׁים וּלְגַבֵּר עֲלֵיהֶם וּמִמְשַׁלָּה נִתְנָה לָהּ עַל כָּל־שִׁבְט וְעַם וְלָשׁוֹן וְגוֹי:

ח וְכָל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲוֶה לִפְנֵיהָ כֹּל אֲשֶׁר לֹא נִכְתְּבוּ שְׁמוֹתָם מִנֵּי אֹז תֹּסֵד אָרֶץ בְּסִפְרֵי חַיֵּי הַשָּׁה הַטְּבוּחַ:

ט מִי אֲשֶׁר־אֲזַנְנִים לוֹ יִשְׁמַע:

י מִי אֲשֶׁר יִשְׁבֶּה שְׁבִי בְּשִׁבֵי יִלְךְ מִי אֲשֶׁר יִמִּית בְּחַרְבַּב בְּחַרְבַּב יוֹמַת בְּזֹאת נִמְצָא עֶצֶר רוּחַ וְאֶמּוֹנָה לְקַדְשִׁים:

יא וְאֵרָא חַיָּה אַחֲרַת עֹלָה מִן־הָאָדָמָה בְּעֵלֵת שְׁתֵּי קַרְנִים כְּכֹבֵשׁ וּמְדַבֵּרֵת כְּפִי תַנִּין:

יב וְהִיא מִשְׁלַת עַל־פְּנֵי הַחַיָּה הָרֵאשִׁנָּה בְּכָל־מִמְשַׁלְתָּהּ וּבְפַעֲלַת יְדֶיהָ הַשְּׁתַחֲוֹי הָאָרֶץ וַיִּשְׁבֶּיהָ לִפְנֵי הַחַיָּה הָרֵאשִׁנָּה הַנִּרְפָּאָה מִן־מַכַּת הַמוֹת:

יג וְתַעֲשׂ מוֹפְתִים גְּדוֹלִים עַד גַּם־לְהוֹרִיד אִשׁ מִן־הַשָּׁמַיִם אֶרְצָה לְעֵינֵי בְנֵי אָדָם:

יד וְתַדִּיחַ אֶת־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ בְּמוֹפְתִים הַנְּתוּנִים לָהּ לְעֵשׂוֹת לִפְנֵי הַחַיָּה וְתֵאמַר אֶל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ לְעֵשׂוֹת צֹלָם לַחַיָּה אֲשֶׁר־הִכְתָּה מַכַּת־חַרְבַּב וְתַחֲיִי:

טו וְגַם נָתַן לָהּ לְהַפִּיחַ רוּחַ בְּצֹלָם הַחַיָּה עַד אֲשֶׁר יִכַּל לְדַבֵּר וְלְעֵשׂוֹת חֵק מִי אֲשֶׁר־לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לְצֹלָם הַחַיָּה יוֹמַת:

טז וְתַגְזֹר אִמֵּר כִּי כִקְטָן בְּגְדוֹל כְּעֵנִי כְּעֵשִׂיר כְּעַבְדֵּי כְּבָן־חֹרִים כְּלָם יְתוּוֹ תּוֹ עַל־יַד יְמִינָם אוֹ עַל־מִצְחָם:

יז וְכִי לֹא־יִוְכַל אִישׁ לְקַנּוֹת וְלִמְכּוֹר בְּלִמְי הוּא אֲשֶׁר לוֹ הַתּוֹ הוּא שֵׁם הַחַיָּה אוֹ־מִסְפָּר שְׁמָה:

יח פֶּה חֲכָמָה צְפוּנָה וְהַמְשַׁכִּיל יִחְשַׁב אֶת־מִסְפָּר הַחַיָּה כִּי מִסְפָּר אָדָם הוּא וּמִסְפָּרוֹ תֹרְסוֹ:

י וַיִּרְק הַשְּׁלִישִׁי אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־הַנְּהָרוֹת וְעַל־מַעְיָנֵי מַיִם וַיִּהְפְּכוּ לָדָם:

ה וַאֲשַׁמַּע אֶת־מְלֶאכֶּה הַמַּיִם אָמַר צַדִּיק אַתָּה יְהוָה הַהוּא וְהִנֵּה וַיִּהְיֶה כִּי־כֵן חָרַצְתָּ:

ו הֵם שִׁפְכוּ דָם קְדוּשִׁים וַנְּבִיאִים וְאַתָּה הַשְּׁקִיתָם דָּם כִּי־כֵן יֵאָתֶה לָהֶם:

ז וַאֲשַׁמַּע קוֹל מִן־הַמִּזְבֵּחַ אָמַר אֲמֵן מִשְׁפָּטָךְ יְהוָה אֱלֹהִים אֵל שְׂדֵי אֱמֶת וְצַדִּיק:

ח וְהַרְבִּיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־פְּנֵי הַשָּׁמַשׁ וַיִּנְתֵּן־לוֹ לָלֶהֱט אֶת־הָאֲנָשִׁים בָּאֵשׁ:

ט וַיִּצְרְבוּ הָאֲנָשִׁים בְּלֶהֱט נוֹרָא מְאֹד וַיִּגְדְּפוּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהִים הַשְּׁלִיט עַל־הַמַּגְפּוֹת הָאֵלֶּה וְלֹא שָׁבוּ לְתַת־לוֹ כְּבוֹד:

י וַיִּרְק הַחֲמִישִׁי אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־כַּסָּא הַחַיָּה וַתִּחַשֵּׁף מַלְכוּתָהּ וַיִּנְשְׁכוּ אֶת־לְשׁוֹנָם מֵרֵב בְּאָבָם:

יא וַיִּגְדְּפוּ אֶת־אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מִפְּנֵי הַמְּכָאֹב וְהַשְּׁחִין וְלֹא שָׁבוּ מִמַּעֲשֵׂיהֶם:

יב וַיִּרְק הַשְּׁשִׁי אֶת־מִזְרְקוֹ אֶל־תּוֹךְ הַנְּהָר הַגָּדוֹל נִהְר־פָּרַת וַיִּחַרְבוּ מִימּוֹ לַפְּנוֹת דְּרֹךְ לַפְּנֵי הַמְּלָכִים הַבָּאִים מִמִּזְרַח־שָׁמֶשׁ:

יג וַאֲרָא שְׁלֹשָׁה רוּחוֹת טְמֵאִים כְּתַבְנִית צְפָרְדְּעִים יֵצְאִים מִפִּי הַתַּנִּין וּמִפִּי הַחַיָּה וּמִפִּי נְבִיא הַשָּׁקֶר:

יד כִּי הֵם רוּחוֹת הַשְּׂדִים הַעֲשִׂים מוֹפְתִים וּבָאִים אֶל־מַלְכֵי אֶרֶץ וְחַבֵּל בְּלֶה לְאַסֵּף אֹתָם לְמַלְחָמָה לַיּוֹם הַגָּדוֹל הוּא יוֹם אֱלֹהֵי צְבָאוֹת:

טו הַנְּנִי בָּא פְּגָנָב אֲשֶׁרֵי הָאִישׁ הַנְּעוֹר וְאֶת־בְּגָדָיו הוּא נֹצֵר לְבַלְתִּי יִלֵּךְ עִרְם וְרָאוּ אֶת־עֲרֹנָתוֹ:

טז וְהֵם הִקְהִילוּ אֹתָם אֶל־הַמַּקּוֹם אֲשֶׁר הָעֲבָרִים יִקְרָאוּ לוֹ הַר מַגְדוֹ:

יז וְהַשְּׁבִיעִי הַרִיק אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל הַעֲלִיּוֹן מִן־הַכַּסָּא לֵאמֹר נַעֲשֶׂתָה:

יח וְהִנֵּה נִשְׁמָעוּ קְלוֹת וּבְרָקִים וְרַעְמִים וַיְהִי רַעַשׁ גָּדוֹל אֲשֶׁר לֹא־הָיָה כְּמָהוּ לְמִן־הַיּוֹת אָדָם עַל־הָאֶרֶץ כִּי גָדַל הַרְעַשׁ עַד־מְאֹד:

יט וַתַּחֲלַק הָעִיר הַגָּדוֹלָה לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים עָרֵי הַגּוֹיִם נָפְלוּ וּבָבֶל הַגָּדוֹלָה נִפְקְדָה לַפְּנֵי אֱלֹהִים לְהַשְׁקוּתָהּ כֹּס יַיִן חֲמַת אָפוֹ:

כ וַנְּדָדוּ אֵיִי הַיָּם וְהַיְהָרִים נִעְתָּקוּ מִמְּקוֹמָם וְאֵינָם:

כא וּמִן־הַשָּׁמַיִם הִמְטִירוּ בָּרָד כְּבֹד כְּכֹפֵר עַל־רֵאשֵׁי הָאֲנָשִׁים וַיִּגְדְּפוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הָאֱלֹהִים עַל־דְּבַר מַגַּפַת הַבָּרָד כִּי־כִבְדָה מִכְתּוֹ עַד־מְאֹד:

פרק יז

א וַיָּבֵא אֶחָד מִן־שְׁבַעַת הַמְּלָאכִים נִשְׂאֵי שְׁבַעַת הַמִּזְרָקִים וַיְדַבֵּר עִמָּדִי לֵאמֹר אֵלֵי בֹא וְאֶרְאֶךָ אֶת־מִשְׁפַּט הַזְּנוּנָה הַגָּדוֹלָה הַיִּשְׁבַּת עַל־מַיִם רַבִּים:

י ומלאך אחר יצא מן־ההיכל אשר במרום וגם־בנדו מזמרה מלְטֹשָׁה:

י"ב ויבא מלאך אחר מן־המזבח אשר לו שלטון על־האש ויקרא בקול גדול אל־אשר לו המזמרה המלְטֹשָׁה לאמר שלח את־המזמרה המלְטֹשָׁה ובצר את־אשכולת גפן הארץ פי־הבשילו ענביה:

י"ט ויגף המלאך את־מזמרתו על־הארץ ויבצר את־אשכולת גפן הארץ וישלכן אל־תוף הגת הגדולה היא גת חמת אלהים:

כ ויירכו בגת מחוץ לעיר ויצא דם מן־הגת ויגיע עד־רסגי הסוסים דרך אלף ושמאות כברת ארץ:

פרק טו

א וַאֲרָא מוֹפֵת אַחֵר גָּדוֹל וְנוֹרָא בְּשָׁמַיִם שְׁבַעַת מְלָאכִים נִשְׂאִים שְׁבַע מַגְפּוֹת אַחֲרָנוֹת כִּי בָהֵנָה תַתֵּם חֲמַת אֱלֹהִים:

ב וַיְכִים וְכוּכִית בְּלוֹל בָּאֵשׁ נִרְאָה לְעֵינַי וְאֵלֶּה אֲשֶׁר גָּבְרוּ עַל־הַחַיָּה וְעַל־צִלְמָה וְעַל־תְּנָה וּמִסְפַּר שְׁמָה עֲמָדִים עַל־יַם הַזְּכוּכִית וְכַנְרוֹתֶיךָ אֵל בְּיָדָם:

ג אַז יִשְׁירוּ שִׁיר מִשָּׁה עֲבַד הָאֱלֹהִים וְשִׁיר הַשָּׁה לֵאמֹר גְּדִלִים וְנוֹרָאִים מַעֲשֵׂיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת וַדְרָכֶיךָ אֱמֶת וְצַדִּיק מְלֶאכֶּה הַקְּדוֹשִׁים:

ד מִי לֹא יִרְאֶךָ יְהוָה מִי לֹא יִתֵּן כְּבוֹד לְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ אַתָּה לְבַדְּךָ וְכָל־הַגּוֹיִם יָבֹאוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְפָנֶיךָ כִּי־צַדִּיקְתָּךְ נִגְלָתָה:

ה וְאַחֲרֵי־כֵן רָאִיתִי וְהִנֵּה הֵיכַל מִשְׁפַּן הַעֲדוֹת נִפְתַּח בְּשָׁמַיִם:

ו וְשְׁבַעַת מְלָאכִים נִשְׂאֵי שְׁבַעַת הַמַּגְפּוֹת יֵצְאוּ מִן־הַהִיכָל מְלַבְּשִׁים בְּגָדֵי־שֵׁשׁ צֹחַ וּבְהִיר וְחִגּוּרֵי אֲזוּר זָהָב בְּמַתְנֵיהֶם:

ז וַתִּתֵּן אַחַת מֵאַרְבַּע הַחַיּוֹת אֶל־שְׁבַעַת הַמְּלָאכִים שְׁבַעַת מִזְרָקֵי זָהָב מְלֵאִים חֲמַת אֱלֹהִים אֵל חֵי עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים:

ח וְהַהִיכָל יִמְלֵא עֵשָׂן מְכַבֵּד עַז אֱלֹהִים וְלֹא יִכַּל אִישׁ לְבַא אֶל־הַהִיכָל עַד אֲשֶׁר תִּכְלִינָה שְׁבַעַת הַמַּגְפּוֹת אֲשֶׁר בְּיַדֵי שְׁבַעַת הַמְּלָאכִים:

פרק טז

א וַאֲשַׁמַּע קוֹל גָּדוֹל מִן־הַהִיכָל קְרָא אֶל־שְׁבַעַת הַמְּלָאכִים לֵאמֹר לְכוּ וְהַרִיקוּ אֶת־שְׁבַעַת הַמִּזְרָקִים הַמְּכִילִים חֲמַת אֱלֹהִים עַל־הָאֶרֶץ:

ב וַיִּלְךְ הָרֵאשׁוֹן וַיִּרְק אֶת־מִזְרְקוֹ עַל־הָאֶרֶץ וַיְהִי לְשַׁחִין רַע פָּרַח בְּאֲנָשִׁים אֲשֶׁר תּוֹ הַחַיָּה בָּהֶם וְהַמְשַׁתְּחוּיִם אֶל־צִלְמָה:

ג וַיִּרְק הַשֵּׁנִי אֶת־מִזְרְקוֹ אֶל־תּוֹךְ הַיָּם וַיְהִי לָדָם פְּדָם אֲשֶׁר יָזוּבוּ פְּגָרִים מֵתִים וַתִּמָּת כָּל־נֶפֶשׁ חַיָּה אֲשֶׁר בָּיָם:

ב אשר זנו אחריה מלכי הארץ וישבי תבל השתפרו מיין תזנתה:

ג ויוליכני ברוח המדברה וארא אשה ישבת על-חיה אדמה כתולע מלאה שמות גדופים ושבעה ראשים לה ועשר קרניים:

ד והאשה לבושה ארגמן ושני תולעת ועטה זהב אבני-חפץ ופנינים וכוס זהב בידה מלאה שקוצים ותועבות זנוניה:

ה ועל-מצחה כתוב שם בדרך סוד בכל הגדולה היא אם הזנות ושקוצי הארץ:

ו וארא את-האשה שכרה מדם הקדושים ועדי ישוע ושמה אֶזְזוֹתַי עד-מאד מראות אתה:

ז ויאמר אלי המלאך למה זה תשתומם הנני מגיד לך סוד האשה והחיה הנשאת אתה בעלת שבעה ראשים ועשר קרניים:

ח החיה אשר ראתה עינך היתה בארץ אחר-כן חלפה לה ועוד תעלה מן-התהום ולאבדון תרד וישבי תבל אשר לא נכתבו שמותם בספר החיים מראש מקדמי ארץ שמה תאזנם בראתם את-החיה אשר היתה ואיננה ועתידה לבא:

ט פה איש תבונות יבין שבעה הראשים שבעה הרים הם אשר האשה ישבת עליהם:

י והמלכים שבעה הם חמשה מהם נפלו אחד מלאך פיום והאחרון לא-בא עוד והיה כי בא יעמד אף לזמן קטן:

יא והחיה אשר היתה ואיננה הוא מלאך שמיני ומן-השבעה הוא ולאבדון ילך:

יב ועשר הקרניים אשר ראית עשרה מלכים הם אשר לא הגיעו עוד למלוכה כי אם-כמלכים משלו שעה אחת עם-החיה:

יג ורוח אחד בהם ואת-חילם וממשלתם יתנו אל-החיה:

יד והם ילחמו את-השה והשה יגבר עליהם כי הוא אדון האדנים ומלאך המלכים וצבאיו עמו קריאי אל בחיריו ונאמניו:

טו ויוסף ויאמר אלי המים אשר ראית אשר ישבת שם הזונה הם עמים וקהל עמים וגוים ולשונות:

טז ועשר הקרניים אשר ראית עם-החיה הם יחדו ישנאוה את-הזונה והציגוה שממה וערמה ואכלו את-בשרה ושרפוה כליל באש:

יז כי האלהים נתן בלבן למלא את-עצתו ולהיות להן העה אחת לתת את-ממשלתן לחיה עד כיי-תתמו דברי האלהים מהחל ועד-פלה:

יח והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה שרתיה בממלכות הארץ:

ב ויקרא בכח ועז לאמר נפלה נפלה בכל הגדולה היתה לנוה שעירים פתי כלאים לכל-רוח טמא וקן לכל-עוף שקץ ונתעב:

ג פי מיין חמת תזנתה שחו כל-הגוים ומלכי תבל זנו אליה וסחרי ארץ העשירו משפעת חיל תענגיה:

ד ואשמע קול אחר מן-השמים קרא צאו מתוכה עמי פן-תגעו בחטאתיה ודבקו בכם תחלאיה:

ה כי נגעו אל-השמים חטאתיה ויזכר אלהים את-עוניה:

ו שלמו-לה גמולה שגמלה לכם עשו-לה כפלים במסוף הפוס אשר מסכה מסכו-לה כפלים:

ז באשר היתה גבירה ומענגה פן הביאו עליה מדוה ואבל כי אמרה בלבכה מלכה אני לעולם לא אשב אלמנה ולא אדע שכול:

ח על-כן תבאנה לה ביום אחד פל-תחלאיה מות אבל ורעב והיתה למאכלת אש פי חזק יהיה אלהים השפט אתה:

ט ומלכי-ארץ אשר זנו אתה והתעלסו עמה בתענוגים יבכו ויספדו לה בראתם את-עשן שרפתה:

י וממגור ושבר מרחוק יעמדו וקוננו אוילך אוילך בכל עיר רבתי עם קריה נשגבה בנגע אחד בא עליך משפט:

יא ובכו והתאבלו עליה פגעני-ארץ כי אין קנה עוד לסחרם:

יב סחר זהב נכסף ואבן יקרה ופנינים שש וארגמן ומשי ושני פל-עצי בשמים כלי שנהבים וכלי עצים יקרים נחשת ברזל ושיש:

יג קנמן-בשם וקטרת סמים מר ולבונה יין ושמן סלת וחטים מקנה בקר וצאן סוס ורכב עבד ושפחה:

יד רחוק ממך פרי תאנה לעיניך וכל-עדנים ומגדים לא תמצאי-עוד אזלו להם ואינם:

טו והרכלים אשר מצאו און להם בעזבוניה ממגור ומשבר יעמדו מרחוק ובכו אליה וספדו לאמר:

טז אללי לקריה הגדולה אשר לבשה שש וארגמן ושני ותעד עדי-זהב אבני-חפץ ופנינים:

יז איך ספו תמו פנגע פל-הון עתק זה וכל-חבל ועבר ארחות ימים מלחים ועשי מלאכה במים רבים מרחוק עמדו:

יח ויצעקו בראתם את-עשן שרפתה לאמר איה עיר כעיר הגדולה:

יט ויזרקו עפר על-ראשיהם ויצעקו בבכי ואכל לאמר אללי לקריה הגדולה מחיל עשרה העשירו פל-בעלי אגרות בים ועתה הפוכה היא כמור-נגע:

כ צהלו ורנו שמים קדשים שליחים ונביאים פני-נקם אלהים את-נקמתכם מינה:

כא ומלאך אחד גבור נשא אבן גדולה כפולח רכב וישלך אל-תוף הים ויאמר ככה תשקע בכל העיר הגדולה בשצף קצף ולא-תמצא עוד:

פרק יח

א ואחר-כן ראיתי מלאך אחר ירד מן-השמים שר וגדול והארץ האירה מכבודו:

כב לא־ישמע עוד בך קול מנגנים ושרים והמית חללים
 ונחצרות וכל־חַרֶשׁ וחשב לא־ימצא עוד בתוכך אף
 לא ישמע בך קול רחמים:
 כג ואור נר לא יאר־בך וקול חתן וקול פלה אבד ממך
 יען פנעניך היו נכבדי־אַרְץ ובכשפיה נדחו
 כל־הגוים:
 כד ודם הנביאים והקדושים נמצא בכנפיה וכל־חללי
 הארץ:

פרק יט

א ואחר־יכן שמעתי קול גדול כקול המון רב בשמים
 קראים הללויה התשועה והתפארת והעז ליהנה
 אלהינו:
 ב אמת נצדק משפטו כִּי־שפט את־הזונה הגדולה
 אשר־השחיתה את־הארץ בתזנתה ויִדְרֹשׁ מידה
 אֲת־דָם עֲבָדָיו הַשְּׁפוּף:
 ג ויענו שנית הללויה עד־עולמי עולמים יעלה עשנה:
 ד ועשרים וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו
 על־פניהם וישתחוו לאלהים הישב על־הכסא
 ויאמרו אמן הללויה:
 ה וקול קרא יצא מן־הכסא לאמר הללו את־אלהינו
 כִּלְעֲבָדָיו ויראו הקטנים עם־הגדולים:
 ו ואשמע כקול המון רב וקול מים רבים וכשאוֹן רעם
 חזק קרא הללויה כִּי־מַלְךְ יִהְיֶה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת:
 ז לכו ונשמחה ונגילה ונתנה לו כבוד כי באה חתנת
 השֵׁה וכלתו ערוכה בכל:
 ח ויתן לה ללבש בוץ וַיַּן וַיַּן בֵּי בּוּץ הוּא צִדְקַת
 הַקְּדוּשִׁים:
 ט ויאמר אלי כתב אשרי הקראים אל־המשתה לחתנת
 השֵׁה ויוסף ויאמר אלה דברי אלהים אמת:
 י ואני נפילתי לרגליו להשתחות לו ויאמר אלי לא־כן
 ראה אנכי עבד כמוך וחרב אני לך ולאחריך
 המתזקקים בעדות ישוע לאלהים תשתחנה פי עדות
 ישוע היא רוח הנבואה:
 יא וארא את־השמים נפתחים והנה־סוס לכן והרכב
 עליו נקרא נאמן וישר ומשפטו ומלחמתו במישרים:
 יב עיניו כלהבות אש ועטרות רבות על־ראשו ועליו שם
 חקוק אשר לא־יבדע אתו איש מלבדו:
 יג והוא עטה לבוש מאדם בדם וישמו נקרא דבר
 האלהים:
 יד וצבא השמים רכבים אחריו על־סוסים לבנים
 מלכשים בגדי־בוץ וַיַּן וַיַּן:
 טו וחרב חדה יצאת מפיו להפכות בה את־הגוים וירעם
 בשבט ברזל והוא דרוך בגת יין החמה והוצף אלהי
 הצבאות:
 טז ועל־בגדו ועל־ירכו פתוב שם מַלְךְ הַמְּלָכִים וַאֲדֹנָי
 הָאֲדֹנָיִם:

י וארא מלאך אחד עמד על־השמש וקרא בקול גדול
 אל־כָּל־עוֹף כָּנָף הַמְּעוֹפֵף על־פני רקיע השמים
 לאמר באו האספו אל־המשתה הגדול לאלהים:
 יי ואכלתם בשר מלכים בשר שרי אֲלֵפִים ובשר גבורים
 בשר סוסים ורכביהם ובשר בני חורים ועבדים
 קטנים עם־גדולים כלם:
 יג וארא את־החיה ומלכי הארץ ומחגייהם כִּי־עָרְכוּ
 להלחם עם־רכב הסוס וצבאו:
 כ ותתפש החיה ונביא השקר נאחז עמה הוא אשר
 עשה האתות לפניה להדיח את־נשאי תו החיה
 ואת־המשתחווים לצלמה והם שניהם השלכו חיים
 אל־תוף ים התבערה הבער בגפרית:
 כא והנשארים נפלו לפי החרב היצאת מפי רכב הסוס
 ועוף כל־כנף שבעו מבשרם:

פרק כ

א וארא מלאך יורד מן־השמים ובדוד מפתח התהום
 ורתק גדול:
 ב ויתפש את־התנין את־הנחש הקדמני הוא השטן
 השוטן ויאסר אתו אלף שנים:
 ג וישליכהו אל־התהום ויסגר עליו ויתתם מעל למסגר
 לבלתי ידיח עוד את־הגוים עד־תם השנים אלף
 ואחר־יכן יתר לזמן קטן:
 ד וארא כסאות עמדים ולישבים עליהם נתן בידם
 לעשות משפט ונפשות פרוטי ראש למען עדות ישוע
 ולמען דבר האלהים אשר לא השתחוו לחיה
 ולצלמה ולא נתנו את־התו על־מצבתם וידם הם קמו
 ויחיו וימלכו עם־המשיח אלף שנים:
 ה ויתר המתים לא־קמו לחיים עד־תם אלף השנים זאת
 היא התקומה הראשונה:
 ו אשרי אנשי־קדש אשר יקחו חלקם בתקומה
 הראשונה המות לא ישלט־בם שנית כי כהנים יהיו
 לאלהים ולמשיחו ומלכו עמו אלף שנים:
 ז ואחרי כלות אלף השנים יתר השטן מביית כלאו:
 ח ויצא להדיח את־הגוים בארבע פנפות הארץ את־גוג
 ומגוג ולהקהילם למלחמה קהל אשר לא יספר כחול
 הים:
 ט ויעלו על־מרחבי ארץ ויסבו את־מחנה הקדושים
 ואת־העיר הנחמדה ותרד אש מאת האלהים
 מן־השמים ותאכל אתם:
 י והשטן אשר הדיחם נדח לים בער באש וגפרית
 אשר־שם החיה ונביא השקר להיות מענים שם יומם
 וְלִילָה עד־עולמי עולמים:
 יא וארא כסא וַיַּן וַיַּן וְהִישִׁב עָלָיו אֲשֶׁר אָרַץ וְשָׁמַיִם
 נִדְדוּ מִפְּנָיו וְלֹא־נִדְעָ מְקוֹמָם אִיּוֹ:
 יב וארא את־המתים גדולים עם־קטנים עמדים
 לפני־יהוה וספרים נפתחים גם־ספר אחר נפתח הוא

10 וְהָעִיר הַזֹּאת מִרְבַּעַת אַרְבָּה כְּרַחֲבֶיהָ וַיִּמַד אֶת־הָעִיר
 בַּקֶּנֶה הַמֵּדָה שְׁנַיִם עָשָׂר אֶלְף כְּבָרֶת־אַרְצָן אַרְבָּה
 וְרַחֲבֶיהָ וְקִמְתָה מִדָּה אַחַת לָהֶם:
 11 וַיִּמַד אֶת־חֹמְתָהּ מֵאָה וָאַרְבָּעִים וָאַרְבַּע אַמּוֹת בְּמִדַּת
 אִישׁ כִּי־זֹאת מִדַּת הַמְּלָאכִים:
 12 וּבִנְנָן חֹמְתָהּ אֲבָנִי יִשְׁפָּה וְהָעִיר זָהב אוֹפִיר כְּזָכוּכִית
 לְטָהָר:
 13 וְהַיְסוּדוֹת לְחֹמַת הָעִיר מִמְּלֵאִים בְּכָל־אַבְנֵי חֲפֶץ
 הַיְסוּד הֵרָאשׁוֹן יִשְׁפָּה הַשְּׁנַיִ סְפִיר הַשְּׁלִישִׁי שָׁבוּ
 וְהִרְבִּיעֵי בְּרֻקָּת:
 14 הַחֲמִישִׁי שֵׁהֶם הַשֵּׁשִׁי אֲדָם הַשְּׁבִיעִי תְּרֻשִׁישׁ הַשְּׁמִינִי
 יְהִלֵּם הַתְּשִׁיעִי פְּטָדָה הָעֲשִׁירִי נֶפֶךְ עֲשִׂתִי הָעָשָׂר לָשֶׁם
 וְשְׁנַיִם הָעָשָׂר אַחֲלָמָה:
 15 וְשְׁנַיִם עָשָׂר הַשְּׁעָרִים שְׁנַיִם עָשָׂר פְּנִינִים כָּל־שַׁעַר
 וְשַׁעַר מֵאָחָד הַפְּנִינִים וְרַחֲוֹב הָעִיר כְּתֵם פֹּז כְּזָכוּכִית
 לְטָהָר:
 16 וְהֵיכָל לֹא־רָאִיתִי שָׁמָּה כִּי הֵיכָלָה יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת
 וְהַשָּׁה:
 17 וְהָעִיר אֵין צִנְרָף לָהּ לְאוֹר הַשֶּׁמֶשׁ וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ
 כִּי־כְבוֹד אֱלֹהִים אוֹרָה וְהַשָּׁה גַר לְהָאִיר לָהּ:
 18 וּפְדוּיִם מִקְּרֹב הַגּוֹיִם הִלְכוּ לְאוֹרָה וּמִלְכֵי־אַרְצָן יָבִיאוּ
 אֵלֶיהָ הַדְּרָם:
 19 שְׁעָרֶיהָ יוֹמֵם לֹא־יִסְגְּרוּ וְלַיְלָה לֹא־יִהְיֶה שָׁם:
 20 וְהוֹבֵא אֵלֶיהָ הַדָּר הַגּוֹיִם וְתִפְאַרְתָּם:
 21 וְלֹא־יָבֵא שָׁם אִישׁ חָלָל וְלֹא בַעַל תּוֹעֵבָה אוֹ פֹעַל
 שָׁקֵר כִּי בְּאֵיהָ רַק הַכֹּתְבִים בְּסֵפֶר הַחַיִּים אֲשֶׁר לְשָׂה:

פרק כב

א וַיִּרְאֵנִי נַחַל מַיִם חַיִּים כְּעֵין זָכוּכִית לְטָהָר יֵצֵא מִתַּחַת
 כֶּסֶף הָאֱלֹהִים וְהַשָּׁה:
 ב וּבְתוֹךְ רַחֲוֹב הָעִיר עַל־שַׁפְּת הַנַּחַל מְזֶה וּמְזֶה עֵץ
 חַיִּים עֹשֶׂה פְּרִי שְׁתֵּים עָשָׂרָה פְּעָמִים בַּשָּׁנָה מִדֵּי־חֲדָשׁ
 בְּחֲדָשׁוֹ יִכְבֵּר פְּרִיו וְעֵלָהוּ לְתֹרֶפֶת הַגּוֹיִם:
 ג וְכָל־חֲרָם לֹא־יִהְיֶה עוֹד וּבְתוֹכָהּ יִכּוֹן כֶּסֶף הָאֱלֹהִים
 וְהַשָּׁה וְעַבְדָּיו יִשְׁרְתֶהוּ:
 ד וְהֵם יִרְאוּ אֶת־פְּנֵי וַיִּשְׂאוּ אֶת־שָׁמוֹ עַל־מִצְחָם:
 ה וְאֵין לַיְלָה שָׁם וְאֵין צִנְרָף לָהֶם לְאוֹר גַּר וּלְאוֹר שֶׁמֶשׁ
 כִּי־יִהְיֶה אֱלֹהִים יִתֵּן אוֹרוֹ עֲלֵיהֶם וּלְפָנָיו יִמְלָכוּ
 עַד־עוֹלָמֵי עוֹלָמִים:
 ו וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּנִים וַנִּאֲמָנִים וַיִּהְיֶה אֱלֹהֵי
 רוּחֹת הַנְּבִיאִים שְׁלַח אֶת־מַלְאָכָו לְהִרְאוֹת אֶת־עַבְדָּיו
 אֵת אֲשֶׁר תִּקְרִינָה בְּקִרְבֵּי הַיָּמִים:
 ז הַנְּנִי בָא עַד־מִהְרָה אֲשֶׁרִי הַשְּׁמֵר דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה בְּסֵפֶר
 הַזֶּה:
 ח וְאֵנִי יוֹחֲנָן שְׁמַעְתִּי וְרָאִיתִי אֶת־אֱלֹהֵי וַיְהִי בְּשָׁמְעִי
 וּבִרְאִיתִי אֶת־אֱלֹהֵי נֶאֱפֵל לְרַגְלֵי הַמַּלְאָךְ אֲשֶׁר־הִרְאֵנִי
 אֶת־אֱלֹהֵי לְהַשְׁתַּחֲוֹת לוֹ:

סֵפֶר הַחַיִּים וַיִּשְׁפְּטוּ הַמַּתִּים כְּעֵלִילוֹתָם כַּאֲשֶׁר הֵם
 כְּתוּבִים בְּסֵפֶרִים הָהֵם:
 י וַיִּתֵּן הַיָּם אֶת־הַמַּתִּים אֲשֶׁר בְּתוֹכּוֹ וְהַמְּנוֹת וְהַשְּׂאוֹל
 נִתְּנוּ אֶת־הַמַּתִּים אֲשֶׁר־בָּם וַיִּשְׁפְּטוּ אִישׁ אִישׁ
 כְּמַעֲשָׂהוּ:
 יא וְהַמְּנוֹת וְהַשְּׂאוֹל נִהְדָּפוּ אֶל־תּוֹךְ יָם בַּעַר בְּאֵשׁ זֶה הוּא
 הַמְּנוֹת הַשְּׁנַיִ הַיָּם הַבַּעַר בְּאֵשׁ:
 יב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־נִמְצָא כְּתוּב בְּסֵפֶר הַחַיִּים נִהְדָּף
 אֶל־תּוֹךְ הַיָּם הַבַּעַר בְּאֵשׁ:

פרק כא

א וַאֲרָא שְׁמַיִם חֲדָשִׁים וְאָרְצַי חֲדָשָׁה כִּי הַשְּׁמַיִם
 הֵרָאשְׁנִים וְהָאָרְצַי הֵרָאשְׁנָה עָבְרוּ וְהָיָם אֵין עוֹד:
 ב וְאֶת־הָעִיר הַקְּדוּשָׁה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם הַחֲדָשָׁה אָנֹכִי
 יוֹחֲנָן רָאִיתִי יְרֻדַת מֵאֵת אֱלֹהִים מִן־הַשְּׁמַיִם כְּכֹלָה
 בְּקִשְׁרֵיהָ עָרוּכָה לְבַעֲלָהּ:
 ג וְקוֹל גְּדוֹל מִן־הַכֶּסֶף שְׁמַעְתִּי לֵאמֹר הִנֵּה מִשְׁפָּן
 אֱלֹהִים עִם־אֲנָשִׁים וְשָׁכַן בְּתוֹכְכֶם הֵם יְהִי־וְלוֹ לְעָם
 וְהָאֱלֹהִים יְהִיָה אִתְּם וְהָיָה לָהֶם לֵאלֹהִים:
 ד וּמַחָה כָּל־דְּמָעָה מֵעֵינֵיהֶם הַמְּנוֹת לֹא־יִהְיֶה עוֹד וְאֵין
 אֲבָל וַיִּצְעֲקָה אוֹ דָּאָבָה כִּי הֵרָאשְׁנוֹת חָלְפוּ וְאֵינָם:
 ה וְהַיִּשָּׁב עַל־הַכֶּסֶף אָמַר הַנְּנִי עֹשֶׂה הַכֹּל חֲדָשׁ וְאֵלֵי
 אָמַר כְּתֹב כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּנִים וַנִּאֲמָנִים:
 ו וַיִּוֹסֵף וַיֹּאמֶר נַעֲשֶׂתָהּ אָנֹכִי אֶלְף וְתוֹ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן
 וְלִצְמָא אֶתְּן מִבְּאֵר מַיִם חַיִּים חַנּוּם:
 ז הַמְּנַצֵּחַ יִירַשׁ כָּל־אֱלֹהֵי וְאֵנִי אֶהְיֶה־לוֹ לֵאלֹהִים וְהוּא
 יְהִיָה לִי לְבֵן:
 ח אֲבָל בְּעֵלֵי לֵב רָגַז בְּנִים לֹא אִמָּן בָּם נִבְזִים וּמִרְצָחִים
 זָנִים וְקִסְמִים עַבְדֵי פֶסֶל וְכָל־אֲנָשִׁי שָׁקֵר חֲלָקִים בְּיָם
 הַבַּעַר בְּאֵשׁ וַנְּפָרִית הוּא הַמְּנוֹת הַשְּׁנַיִ:
 ט וַיָּבֵא אֵלֵי אֶחָד מִן־שְׁבַעַת הַמְּלָאכִים נִשְׂאֵי שְׁבַעַת
 הַמְּזֻרְקִים הַמְּלֵאִים שְׁבַע הַמַּגְפּוֹת הָאֲחֻרָנוֹת וַיְדַבֵּר
 אֵלַי לֵאמֹר בֹּא וְאַרְאֶךָ אֶת־הַכֹּלָה אֲשֶׁת הַשָּׁה:
 י וַיִּשְׂאֵנִי בְרוּחַ אֶל־הַר גְּדוֹל וַנִּשְׂאֵ וַיִּרְאֵנִי אֶת־הָעִיר
 הַגְּדוֹלָה אֶת־יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקְּדָשׁ יְרֻדַת מִן־הַשְּׁמַיִם
 מֵאֵת אֱלֹהִים:
 יא וְעֵלֶיָה חֲפָף כְּבוֹד אֱלֹהִים וְהַמְּאוֹר לָהּ זוֹרַח כְּאֶבֶן
 יְקִרַת עָרָף כְּאֶבֶן יִשְׁפָּה כְּעֵין תְּרֻשִׁישׁ לְטָהָר:
 יב וְחֹמְתָהּ גְּדֻלָּה וּגְבוּהָהּ תִּסַּב אִתָּהּ וּבָהּ שְׁנַיִם עָשָׂר
 שְׁעָרִים וְעַל־הַשְּׁעָרִים שְׁנַיִם עָשָׂר מְלָאכִים וְשִׁמּוֹת
 כְּתוּבִים עֲלֵיהֶם עַל־שִׁמּוֹת שְׁנַיִם־עָשָׂר שְׁבָטֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל:
 יג שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים מְזֻרְחָה שְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים צְפוֹנָה שְׁלֹשָׁה
 שְׁעָרִים נִגְבָּה וּשְׁלֹשָׁה שְׁעָרִים מְעֻרְבָה:
 יד וּלְחֹמַת הָעִיר שְׁנַיִם עָשָׂר יְסוּדוֹת וּשְׁנַיִם עָשָׂר שִׁמּוֹת
 עַל־שְׁנַיִם עָשָׂר שְׁלִיחֵי הַשָּׁה חֲקוּקִים עֲלֵיהֶם:
 טו וְהַדְּבַר בִּי הַחֲזִיק קָנָה זָהָב בְּיָדוֹ לְמַד אֶת־הָעִיר
 וְאֶת־שְׁעָרֶיהָ וְאֶת־חֹמְתָהּ:

^ט וַיֹּאמֶר אֵלַי לֹא-כֵן רָאָה אֲנֹכִי עֹבֵד כְּמוֹךָ וְחָבַר אֲנִי לָךְ
וְלֹא-חִיף הַנְּבִיאִים וְלִשְׁמָרִים אֶת-דְּבָרֵי הַסֵּפֶר הַזֶּה
לְאֱלֹהִים תִּשְׁתַּחֲוֶה:

^י וַיֹּאמֶר אֵלַי עוֹד אֶל-תַּחַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי הַנְּבוּאָה אֲשֶׁר
בַּסֵּפֶר הַזֶּה כִּי קָרוֹב הַמוֹעֵד:

^{יא} בְּנִי-עוֹלָה יוֹסִיף עֲשׂוֹת עֲנָל וְנִתְעַב יוֹסִיף עַל-תּוֹעֲבֹתָו
אִישׁ צַדִּיק יוֹסִיף עַל-צַדִּיקְתּוֹ וְקָדוֹשׁ יוֹסִיף לְהִתְקַדֵּשׁ
בַּקִּדְשׁתּוֹ:

^{יב} וְאֲנִי הַנְּנִי בָּא עַד-מְהֵרָה וּשְׂכָרִי אֶתִּי לְשָׁלֵם לְאִישׁ
אִישׁ כְּמַעֲשָׂהוּ:

^{יג} אֲנֹכִי אֶלְךָ וְתוֹ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן רֵאשׁ וְסוֹף:

^{יד} אֲשֶׁרֵי הַשּׁוֹמְרִים אֶת-מִצְוֹתַי וְהָיָה לָהֶם רֵשׁוֹן לְאָכַל
מֵעֵץ הַחַיִּים וְלִבְּא הָעֵינָה דְרָף שְׁעָרֶיהָ:

^{טו} וּמִחוּץ לְעִיר הַפְּלָכִים וְהַקְּסָמִים וְהַזְּנוּיִם וְהַמְרַצְחִים
וְעַבְדֵי הָאֱלִילִים וְכָל-אֲהָב פְּזָב וּפְעֵל שְׂקָר:

^{טז} אֲנִי יְשׁוּעַ שְׁלַחְתִּי אֶת-מַלְאָכִי לְהַעֲיֵד לְכֶם עַל-אֵלֶּה
לְעִינֵי הַקְּהָלוֹת אֲנֹכִי שְׂרֵשׁ דָּוָד וְחִטָּר מִמֶּנּוּ אֹר נִגְהָ
וְכוֹכַב הַשָּׁחַר:

^{יז} וְהָרוּחַ וְהַפְּלָה אֲמָרִים בְּאֵה-נָּא וְהַשְׁמַע יֹאמֶר
בְּאֵה-נָּא וְכָל-צִמָּא יָבֵא וְכָל-הַחֲפִץ יִקַּח מִיָּם חַיִּים
חַנָּם:

^{יח} הַעֲדֹתַי בְּכָל-הַשְׁמַע דְּבָרֵי נְבוּאָת הַסֵּפֶר הַזֶּה
אִם-יֹסִיף אִישׁ עֲלֵיהֶם יוֹסִיף אֱלֹהִים עָלָיו אֶת-הַמְּכֹוֹת
הַקְּתוּבוֹת בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

^{יט} וְאִם-יִגְרַע אִישׁ מִדְּבָרֵי סֵפֶר הַנְּבוּאָה הַזֹּאת יִגְרַע
אֱלֹהִים אֶת-חֲלָקוֹ מִסֵּפֶר הַחַיִּים וּמֵעִיר הַקִּדְשׁ
הַקְּתוּבִים בַּסֵּפֶר הַזֶּה:

^כ וְהַמַּעֲיֵד דְּבָרִים אֵלֶּה עֲנָה לֵאמֹר אֲכֵן אֲנִי בָּא
עַד-מְהֵרָה אֲמֵן בְּאֵה-נָּא הָאֲדוֹן יְשׁוּעַ:

^{כא} חֲסֵד יְשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַגְיִנוּ עִם-כָּלְכֶם אֲמֵן: